

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

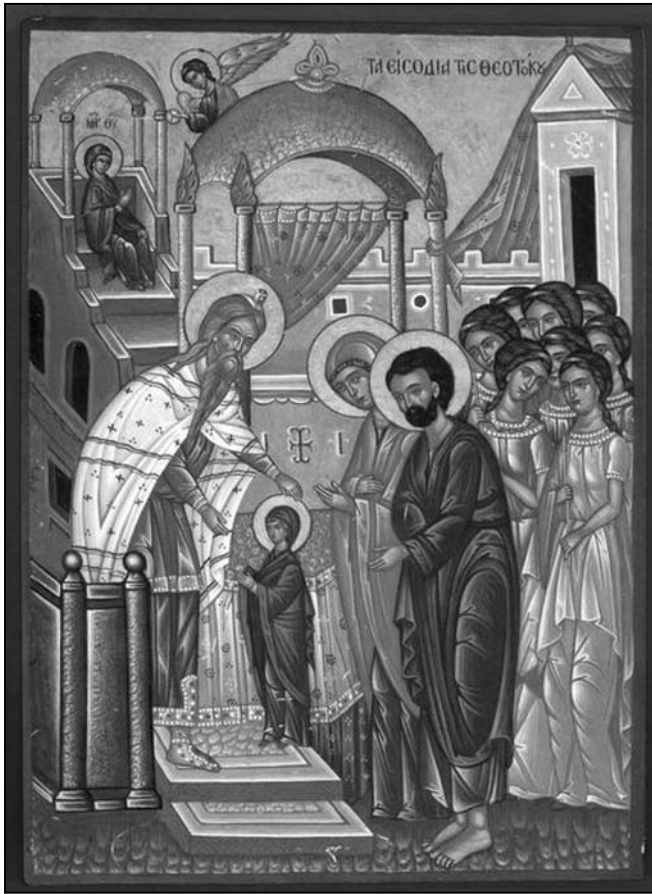
Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 11 (184), 17 noiembrie 2006

INTRAREA ÎN TEMPLU A PREASFINTEI STĂPÂNEI NOASTRE DE DUMNEZEU NĂSCĂTOAREI ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA

21 Noiembrie/4 Decembrie

În această lună, în ziua a douăzeci și una, Intrarea în Templu a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Intrarea în Templul legii a Doamnei de Dumnezeu Născătoarei a pricinuit ortodoxilor creștini praznic minunat și a toată lumea. Fiindcă s-a făcut aceasta într-un chip minunat și este înainte-mergătoare a mării și minunatei taine a întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, care avea a se face în lume prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu. Deci praznicul Intrării s-a început din pricina aceasta: Ana cea pururea pomenită, fiindcă mai toată viața a petrecut-o stearpă fără să nască prunc, ruga împreună cu bărbatul său Ioachim pe Stăpânul firii, ca să le dăruiască lor prunc, și făgăduindu-se că, dacă vor câștiga dorirea, îndată vor afierosi lui Dumnezeu pe pruncul cel născut. Așa a născut pe ceea ce s-a făcut pricina mântuirii neamului omenesc, pe împăcătoarea și împrietenitoarea lui Dumnezeu cu oamenii, pe pricina înnoirii de a doua oară a lui Adam cel căzut și a sculării și a îndumnezeirii lui, pe Preasfânta Stăpâna de Dumnezeu Născătoare Maria.

Când a fost de trei ani, au luat-o părinții ei și au adus-o pe ea în ziua de astăzi în Templu. Plinindu-și făgăduința au afierosit pe fiica lor lui Dumnezeu celui ce le-a dăruit-o; și au dat-o pe ea preoților și mai ales lui Zaharia, arhiereului celui de atunci. Acesta luându-o pe ea, a adus-o în cele mai dinăuntru ale Templului, unde numai singur arhiereul o dată pe an intra. Aceasta a făcut-o după voința lui Dumnezeu Celui ce după puțin avea a Se naște dintr-însa spre îndreptarea și mântuirea lumii. Deci acolo a rămas Fecioara doisprezece ani, cu rara cuviință, hrănindu-se cu hrana cerească de către Arhanghelul Gavriil. Învrednicindu-se și dumnezeieștii arătări, până ce s-a apropiat vremea dumnezeieștii Bunei Vestiri și a descoperirilor celor cerești și mai presus de fire care i s-au arătat ei. Că a binevoit Dumnezeu a Se întrupa dintr-însa pentru iubirea de oameni, ca să înnoiască de a doua oară lumea cea stricată prin păcat. Atunci Născătoarea de Dumnezeu, ieșind din Sfintele Sfințelor, a fost dată lui Iosif logodnicului, ca acela să-i fie păzitor și martor al fecioriei ei și ca să slujească, atât la nașterea ei cea mai presus de fire, cât și la fuga ei cea în Egipt și la întoarcerea cea de acolo în pământul lui Israel.

IERARHIE SAU DICTATURĂ BISERICESCĂ

MEDITAȚIE LA TEMA ZILEI

Autoritatea pe care trebuie să o aibă conducătorul bisericesc asupra turmei sale, cu părere de rău, de multe ori, se transformă în dictatură. Intenționat am folosit cuvântul turmă, nu supuși, deoarece, în Biserică, chiar dacă există supunere, totuși nu există supuși. Dimpotrivă, potrivit doctrinei ortodoxe, singurul supus este însuși conducătorul. Replica lui Hristos este foarte categorică, când zice: "Știți că ocârmuitorii neamurilor domnesc peste ele și cei mari le stăpânesc. Nu tot așa va fi între voi, ci care între voi va vrea să fie mare să fie slujitorul vostru. Și care între voi va vrea să fie întâiul să vă fie vouă slugă" (Matei 20, 25-27). Hristos, Preotul ideal, este numit de Ioan Gură de Aur "slugă a mântuirii noastre". Asemeni Lui trebuie să fie orice ierarh.

În relația dintre oameni cele mai urâte lucruri sunt trădarea și dictatura. A porunci altui om înseamnă a-i smulge de pe cap cununa libertății pe care I-a dăruit-o Însuși Hristos. Căci "și Fiul Omului, spune Hristos, n-a venit ca să I se slujească, ci

ca să slujească El și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți" (Matei 20, 28). Dictatura contravine naturii umane, deoarece noi suntem chip și asemănare a libertății și a suveranității lui Dumnezeu. De aceea, și Hristos, vrând să păstreze acest principiu, înainte de a le da ucenicilor puterea de a lega și a dezlega, le-a spălat picioarele, arătându-le felul în care trebuie să-și manifeste puterea.

Evangelia trebuie să intre în viața creștinilor, ea nu este doar un florilegiu de metafore și proverbe frumoase. Și în zilele noastre există astfel de păstori "evangelici". Un contemporan de-al nostru din Grecia, părintele Epifanie, aplica pilda spălării picioarelor la propriu. Pentru că a fost un părinte cărturar și cu multă deschidere, veneau la el mulți studenți, care mărturiseau păcate caracteristice acestei vârste. Dar starețul nu le dădea metanii, ci îi lua în chiliuța sa, pune un lighean cu apă și le spăla picioarele, în tăcere. Acesta era "canonul" pe care îl dădea părintele Epifanie pentru păcate grele. Unii

dintre acești tineri mărturiseau pe urmă că, chiar și când îi trăgeau prietenii la distracții, se fereau, pentru că le era rușine ca bătrânul să le spele iarăși picioarele.

Dacă toți păstorii ar fi păstrat acest principiu elementar lăsat de Hristos, niciodată n-ar fi fost nevoie de reforma lui Martin Luther și n-ar fi existat nici școlile de "ateism științific". Noi însă nu trebuie să cădem în excesele de acest tip, ci să căutăm o ieșire, fără să anulăm preoția, căci Hristos ne-a lăsat și libertatea, dar și preoția. Pentru aceasta trebuie să deosebim autoritatea de dictatură. Autoritatea și puterea i-au fost date preotului (mă refer și la mai marii preoților, arhierei), pentru a condamna răul și pentru a instaura binele. Atunci când această putere, dată de Hristos, este folosită abuziv și în alte scopuri, ea devine dictatură. Trădând principiile lui Hristos, noi îl trădăm pe Hristos. Cum este posibilă porunca și supunerea, fără a degenera în dictatură? Dragostea face totul posibil. "Lege nouă dau vouă, iubiți-vă unii pe alții" (Ioan 13, 34).

PE CLOPOTNIȚA BISERICI DIN TRUȘENI A FOST INSTALATĂ O CRUCE SUB FORMA DE „X”

O cruce sub forma de „X” a fost înălțată pe clopotnița bisericii „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din comuna Trușeni, municipiul Chișinău, fiind modelul folosit de către creștini până la anul 324, când împărăteasa Elena a descoperit la Ierusalim crucea sub forma pe care o cunosc creștinii în prezent. Crucea, cu înălțimea de 3,5 metri și 180 kilograme greutate, a fost confecționată la Moscova, din metal inoxidabil și din aur, fiind prima de acest fel în Republica Moldova. În tradiția creștină, această cruce simbolizează „Alfa” și „Omega”, sau altfel spus „Începutul” și „Sfârșitul”. De asemenea, este crucea pe care a fost răstignit Sfântul Apostol Andrei, și este prima din cele cinci cruci care vor fi înălțate pe biserică.

BISERICILE RUPESTRE DIN BASARABIA, POSIBIL LOC DE PELERINAJ PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

De curând a fost lansat albumul documentar „Romanitatea răsăriteană. Biserici rupestre din Basarabia”, lucrare care aduce în atenția publicului biserici săpate în stâncă din Basarabia, lăcașuri de cult nu doar pitorești, dar și inedite. Bisericile rupestre din Basarabia sunt un patrimoniu nevalorificat. Păstrătoare a unei credințe nezdruncinate, vie, caldă, plină de emoție, ferită de ochii lumii, aceste schituri, adăpostite de rutina cotidiană a mirenilor, sunt adevărate oaze de rai, binecuvântate de credința celor care sălășluiesc în ele, păstrătoare de tradiții, dar și cărți veridice de istorie. Amplasate pe malul drept al Nistrului, majoritatea schiturilor din piatră sunt săpate în stânci, iar viața și tumultul prin care au trecut acestea sunt ilustrate documentar în această lucrare. De asemenea, acest volum conține fotografiile ale Schitului Bosie, ale Mănăstirii Peștera, Butuceni, Bisericii rupestre „Buna Vestire”, Mănăstirii Saharna, bisericii rupestre „Înălțarea Sfintei Cruci”, Mănăstirii Japca, Mănăstirii rupestre Țăpova etc.

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

Duminică, 15 octombrie

Mitropolitul Vladimir a săvârșit Sfânta Liturghie la biserica „Schimbarea la Fata” din Chișinău

Sâmbătă, 21 octombrie

În cadrul serviciului divin de la Catedrala Mitropolitană „Nașterea Domnului” din Chișinău au fost sfințite noi antimise pentru bisericile din cadrul Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove.

Vineri, 27 octombrie

ÎPS Vladimir a oficiat

Sfințirea noilor antimise

la Catedrala Mitropolitană „Acoperământul Maicii Acatistului Domnului”.

Sâmbătă, 28 octombrie

ÎPS Vladimir a resfințit biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Drăsliceni, r. Criuleni

Duminică, 29 octombrie

ÎPS Vladimir a liturghisit la biserica „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Zaim, r. Căușeni

Marți, 31 octombrie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit în parohia „Sf. Întocmai cu Apostolii Împărați Constantin și Elena”,

s. Cimișeni, r. Criuleni.

Vineri, 3 noiembrie

ÎPS Vladimir a oficiat la Catedrala Mitropolitană slujba Acatistului „Acoperământul Maicii Domnului”.

Tot în aceeași zi a participat la ședința Sinodului Bisericii Ortodoxe din Moldova

Sâmbătă, 4 noiembrie

ÎPS Vladimir a liturghisit în parohia „Sf. M. Mc. Haralambie” din Chișinău

Duminică, 5 noiembrie

Mitropolitul Vladimir a oficiat Sf. Liturghie la Catedrala „Adormirea Maicii Domnului” din or. Soroca.

Miercuri, 8 noiembrie

ÎPS Vladimir a participat la solemnitățile consacrate împlinirii a 275 de ani de la înființarea localității Anenii Noi.

Duminică, 12 noiembrie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

HIROTONII

4 noiembrie

În cadrul Sfintei Liturghii săvârșite la

parohia „Sfântul Mare Mucenic Haralambie” din municipiul Chișinău, diaconul **Valeriu Bumbac**

a fost hirotonit preot pe seama parohiei „Sfântul Ierarh Nicolae” din orașul Orhei.

DECORAȚII

28 octombrie

Prot. **Vitalie Roșca**, parohul bisericii „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Drăsliceni, r. Criuleni s-a învrednicit cu dreptul de a sluji Sf. Liturghie cu ușile deschise până la Heruvic și i s-a înmănat ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski”, gr. II.

29 octombrie

Pr. paroh **Gheorghe Glotea** de la biserica „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Zaim, r. Căușeni. a fost decorat cu mitra, iar pr. **Andrei Popovici** din Coșcalia, a fost ridicat la treapta de protoiereu.

31 octombrie

Pr. paroh **Ioan Solonari** de la biserica „Sf. Întocmai cu Apostolii Împărați Constantin și Elena”, s. Cimișeni, r. Criuleni, a fost decorat cu cruce cu pietre scumpe.

4 noiembrie

Prot. **Mihail Gondiu**, parohul bisericii „Sf. M. Mc. Haralambie” din Chișinău a fost decorat cu dreptul de a sluji Sf. Liturghie cu ușile deschise până la Heruvic.

5 noiembrie

Pr. paroh **Nicolae Robu**, de la biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Soroca, care și-a sărbătorit jubileul de 50 ani de viață, s-a învrednicit de ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II.

8 noiembrie

Pr. paroh **Ioan Valuța**, care îndeplinește și funcția de protopop de Anenii Noi, i-a fost înmănată mitra.

12 noiembrie

Dl **Vasile Guzun** s-a învrednicit de medalia Cuv. Paisie Velicikovski și dna **Valentina Cebotari** de medalia „Cuv. Parascheva”.

275 DE ANI DE LA ÎNTEMEIEREA LOCALITĂȚII ANENII NOI

Cu ocazia acestei aniversări la Anenii Noi au demarat o serie de manifestări festive.

Sărbătoarea a început cu sfințirea bisericii din localitate și Sf. Liturghie consacrată hramului orașului „Sf. M. Mc. Dumitru”. Lucrările de construcție la acest sfânt locaș au început în anul 1991 și cu ajutorul oamenilor de bună credință a fost posibilă finisarea acestuia. După serviciul divin soborul de preoți în frunte cu ÎPS Vladimir au săvârșit înconjurul bisericii cu citirea Evangheliilor, după care mitropolitul a sfințit 2 răstigniri amplasate în curtea bisericii.

După Liturghie manifestările s-au mutat în centrul orașului unde cu prilejul aniversării a 275 ani de la înființarea localității s-au adunat reprezentanți ai guvernului în frunte cu dl Valerian Cristea, viceprim-ministru, parlamentari, dl V. Ursu, primar general interimar al Chișinăului și alți oaspeți de onoare. A urmat apoi dezvelirea unui nou monument în cinstea Sf. Ștefan cel Mare, și sfințirea acestuia de către Mitropolitul Vladimir și preoții care îl însoțeau.

Anenii Noi, Monumentul lui Ștefan cel Mare

MOLDOVENII DIN PADOVA AU LOCAȘUL LOR DE ÎNCHINĂCIUNE

După trei ani de așteptare, moldovenii ortodocși din orașul italian Padova au o bucurie mare, li s-a oferit un locaș sfânt pentru rugăciune.

Cei din străinătate știu cât este de greu fără casă, fără loc de lucru și de trai, umbli pe drumuri ca a nimănui, dar și mai greu este să rămâi fără de biserică, casa de rugăciune, pentru toți creștinii care îl caută pe Dumnezeu și ajutorul Lui. Dar cine nu are

nevoie de ajutor? Toți! Mai ales când ești departe de țara ta, prin străini. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu, după trei ani de tratative cu autoritățile din Padova, unde se află aproximativ la zece mii de moldoveni, în sfârșit, după ce am schimbat cinci locuri, ni s-a oferit o biserică unde creștinii ortodocși din Moldova vor putea să vină să se roage, să primească Sfintele Taine și alinare spirituală. Biserica oferită moldovenilor de către romano-catolicii italieni, este un edificiu de cult foarte vechi, a fost construită în secolul IX, pe timpurile când creștinii nu erau despărțiți în ortodocși și romano-catolici.

Moldovenii ortodocși din Padova sunt recunoscători pentru biserica ce le-au oferit-o frații noștri italieni și speră că nu vor avea probleme pe viitor.

Cu ajutorul lui Dumnezeu și a Maicii Domnului, a cărui nume poartă parohia, cu sprijinul creștinilor care vor veni în ajutor, sperăm că pe viitor vom avea o clădire a noastră. Mă adresez către toți creștinii ortodocși din Moldova care aveți rude în Italia, în special în orașul Padova, și în împrejurimi, spuneți-le că sunt biserici ortodoxe în Italia și că pot participa la Sfintele Slujbe, să păstreze tradițiile și credința noastră ortodoxă.

Domnul să ne aibă pe toți în paza Lui!
Biserica ortodoxă moldovenească „Nașterea Maicii Domnului” din Padova, Italia
Informații suplimentare la numărul +39 329/3241634

Pr. paroh Vasile Sestovschi

MINUNI DIVINE TRĂITE, VĂZUTE, DAR NERECUNOSCUTE

Existența întregii lumi văzute și nevăzute este cea mai mare minune Divină, pe care Tatăl Cereșc, Creatorul a toate a săvârșit-o de la începutul începuturilor. În Sfânta Scriptură sunt descrise multe minuni ale Slujitorilor lui Dumnezeu: îngerii, proorocii, Sfinții, ale Preacuratei Sfintei Fecioarei Maria.

Minuni au loc peste tot, dar noi ne obișnuim și nu le observăm.

Minunile Divine nu pot fi supuse experiențelor de laborator, cu ajutorul anumitor aparate. Nimeni nu poate comanda, nici face minuni decât doar prin puterea Sfântului Duh. Prin nemăsurata milă a Sa noi primim de la Dumnezeu tot ce ne trebuie pentru viață. Căci El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni, și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti (Matei 5,45).

Se săvârșesc minuni în diferite perioade de timp și locuri. Spre exemplu în anii 1946-1947 la noi a fost o mare secetă: iarnă uscată cu puțină zăpadă, primăvara și vara fără ploi. Îmi aduc

aminte cum ne-am dus la prășit. Popușoi erau înalți cam până la genunchi. Pe la amiază au apărut nori și a plouat tare încât apa acoperea moșinoalele de la rădăcina popușoilor. După amiază cerul s-a limpezit și soarele încălzea atât de puternic încât plantele s-au opărit. A doua zi, când ne-am dus la prășit, toți popușoi erau culcați la pământ. Au rămas (în picioare) verzi foarte puțini popușoi la rădăcina cărora a fost mai multă apă adunată.

Când a sosit timpul secerișului, grâul și secara erau atât de mici, încât nici cu coasa, nici cu secera nu puteai strânge nimic. Oamenii au smuls cu mâinile și au bătut spicele cu bățul, cu mare greu am obținut câte 4-5 căldări de boabe: nici cât au semănat n-au strâns. Podurile caselor erau goale, măturate: oamenii au fost impuși din primăvară să predea la sat în calitate de „postavcă” tot ce aveau. Prin luna septembrie 1946 se începe foametea.

E foarte greu să descrii cum oamenii umflați de foame cădeau morți din mers.

Seceta a fost peste Prut și peste Nistru, însă de foame

au murit numai la noi în Basarabia.

În vara anului 1947 are loc marea minune a lui Dumnezeu. În urma ploilor târzii din toamna anului 1946 pe ogoarele unde oamenii au smuls cu mâinile grâul și secara, boabele care s-au scuturat din spice pe pământ afânat au incolțit, au răsărit. Secara a rezistat frigului din iarnă, dintr-un singur bob au înfrățit câte 10-15 fire, au crescut în înălțime cât omul, spicele lungi de o șchioapă cu boabe mășcate. Când au început să se întărească, oamenii rupeau spicele și le coceau, potolindu-și foamea.

Aceasta a fost prima pâine care a salvat de la moarte pe oamenii supraviețuitori.

Marea minune din zilele noastre trăită și văzută dar nerecunoscută, este următoarea. Ne amintim Uniunea Sovietică, în care mulți dintre noi s-au născut, crescut, învățat și am lucrat. Îi cunoaștem și istoria. Pentru acest stat s-au pierdut milioane de oameni, râuri de sânge s-au scurs că acest stat să se extindă peste a 6 parte din suprafața globului pământesc, cu un arsenal de arme

însăpământător de puternic. Dar la „plinirea vremii” prin voia lui Dumnezeu acest colos gigantic s-a prăbușit fără nici o împușcătură, fără jertfe umane.

Oamenii politici, istoricii explică acest fenomen în felul lor, însă adevărata cauză o aflăm din Sfânta Scriptură. Cauza prăbușirii acestui edificiu este lupta cu Dumnezeu și încercarea de a construi o societate fără de Dumnezeu. Cum au procedat comuniștii cu bisericile, preoții, călugării, cu lucrurile sfinte o știm cu toții.

Deși conducătorii statului au știut despre Dumnezeu, dar l-au negat. Iată ce spune Mântuitorul despre astfel de oameni: „Oricine aude cuvintele Mele și le împlinește se aseamănă cu bărbatul înțelept, care a clădit casa lui pe stâncă. A căzut ploaia, au venit râurile mari, au suflat vânturile și au bătut în casa cea, dar ea n-a căzut, fiindcă era întemeiată pe stâncă. Iar oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le îndeplinește, asemenea-va bărbatului nechibzuit care și-a clădit casa pe nisip. Și a căzut ploaia și au venit

râurile mari, și au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, și a căzut și căderea ei a fost mare” (Mt 7, 24-27).

Dar pe ce temelie construim noi casa noastră – Republica Moldova?

Răspunsul este – pe piatră, numai că nisipul de sub piatră slăbește temelia și pereții se pot prăbuși. „Marele edificiu” s-a prăbuși, însă a rămas concepția ateistă a acestuia, lărgindu-și sfera de influență în rândurile maselor largi.

Pentru a întări baza credinței noastre creștine este necesar ca în procesul educativ să-și reia locul cuvenit valorile moralei creștine, religia în mod obligator, începând din familie, grădiniță, clasele primare gimnaziale și școlile medii de diferite tipuri.

Numai prin credința în Dumnezeu omul poate fi educat corect.

Ziua de Duminică să nu mai fie zi de târg, ci zi de rugăciune, precum a fost binecuvântat de către Tatăl nostru Cereșc.

Ignat Alexandru

POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

LĂSATUL SECULUI PENTRU POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

Ziua de 14/27 noiembrie, trebuie înțeleasă de către credincioși ca o zi de pregătire pentru schimbarea modului de viață pe care o aduce postul. Ziua aceasta de lăsatul secului pentru postul Crăciunului are o însemnătate în primul rând din punct de vedere duhovnicesc. Sigur că toată lumea dă acum năvala către frigider, către resursele materiale pentru a consuma tot ceea ce era de dulce. Altădată, bătrânii noștri alegeau ziua aceasta ca să-și fiarbă oalele și să pună rânduială în cele ale mâncărurilor ce aveau să fie servite în casă, dar și pentru a-și primeni deja sufletul, pentru a-l învăța cu acest urcuș duhovnicesc pe care îl avem întotdeauna marcat în calendarul duhovnicesc al Bisericii, postul Nașterii Mântuitorului.

E greu să renunți dintr-o dată la cele ale pântecelui, așa frumos așezate și bine asortate, dar este și mai greu dacă nu vom face aceasta, pentru că de fiecare dată vom uita să prăznuim cum se cade Crăciunul și vom ajunge la un fel de praznic fals al unei societăți care îl vinde mai mult pe Moș Crăciun decât să-L nască pe Hristos. Dacă vrem să simțim Nașterea Mântuitorului, trebuie să facem tot efortul pe care l-ar face magii pe cale. Aur, tămâie și smirnă nu prea mai avem la îndemână și calitățile pe care le aveau magii pe vremea aceea, dar putem să avem smerenia și dragostea în Hristos. E bine ca ziua de 14/27 noiembrie să fie și aceea care o dată în plus să adauge plus postului nostru. Un creștin autentic își începe postul cu adâncă cugetare la post, cu așezarea lucrurilor în albia lor firească și, nu în ultimul rând, cu așezarea gândirii în Dumnezeu.

PE DATA DE 15/28 NOIEMBRIE, CREȘTINII ORTODOCȘI VOR INTRA ÎN POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

Numit și postul Crăciunului, acesta este unul dintre cele patru mari posturi de peste an. El simbolizează postul de 40 de zile pe care proorocul Moise l-a ținut înainte de a se întâlni cu Dumnezeu pe munte, precum și postul patriarhilor din Vechiul Testament care așteptau venirea lui Mesia. Este necesar de subliniat că postul nu reprezintă doar abținere de la anumite alimente, ci înseamnă în primul rând pocăință și îndreptare sufletească prin rugăciune și prin săvârșirea de fapte bune. Postul înseamnă nu numai schimbarea de alimente, ci mai ales schimbarea noastră duhovnicească, adică să ne ferim de cuvinte rele, să ne ferim de certuri, să ne ferim de nedreptăți și să venim în ajutorul celor care sunt bolnavi, în ajutorul celor care intră în iarnă fără căldură trupească și sufletească. Sunt alții care din cauza greutăților prin care au trecut anul acesta să nu aibă nici casă, nici masă, și prin urmare către aceștia trebuie să ne îndreptăm, pentru că Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne-a spus că cel ce iubește pe Dumnezeu trebuie să iubească și pe aproapele său ca pe sine însuși.

DIN ÎNTELEPCIUNEA SFINȚILOR PĂRINȚI

CUVINTE DESPRE DRAGOSTE

Dragostea este o dispoziție bună și afectuoasă a sufletului datorită căreia el nu cinstește nici unul dintre lucruri mai mult decât cunoștința lui Dumnezeu. Dar este cu neputință să ajungă la deprinderea dragostei cel ce e împătimit de ceva din cele pământești.

Dragostea este născută de nepătimire; nepătimirea, de nădejdea în Dumnezeu; nădejdea de răbdare și îndelungă răbdare; iar pe acestea le naște înfrânarea cea atot-cuprinzătoare. Înfrânarea la rândul ei, e născută de frica lui Dumnezeu, în sfârșit frica de credința în Domnul.

Dragostea se face cunoscută nu numai prin dăruirea de bani, ci cu mult mai mult prin împărțirea cuvântului lui Dumnezeu și prin slujirea trupească.

Dragostea desăvârșită nu sfâșie firea cea unică a oamenilor, luându-se după părerile și înclinările diferite ale vocii lor. Ci privind pururea la ea, iubește pe toți oamenii la fel: pe cei buni și strădalnici, ca pe prieteni, iar pe cei leneși, ca pe dușmani, făcându-le bine, răbdând îndelung și suferind cele ce-i vin de la ei. Ea nu ia în seamă cătuși de puțin răul de la aceștia, ci chiar suferă pentru ei dacă vremea o cere, ca să și-i facă și pe ei prieteni de este cu putință; iar de nu se poate, cel puțin să nu cadă din dragostea proprie față de ei, arătând pururea,

Dragostea cea dintâi este vrednică de laudă; a doua e mijlocie; celelalte sunt pătimăse.

Dragostea față de Dumnezeu dorește pururea să întraripeze mintea spre vorbirea dumnezeiască; iar cea către aproapele o face să cugete totdeauna cele bune despre el.

Dragostea zidește prin aceea că nu pizmuiește și nu supără pe cei ce ne pizmuiesc; dar nici nu se fâlește cu lucrul pizmuiți și nu se socotește pe sine că a ajuns la țintă. Iar în privința lucrurilor pe care nu le știe își mărturisește fără să roșească neștiința. Astfel face mintea fără trufie și o pregătește să sporească necontenit în cunoștință.

Maxim Mărturisitorul.

Întâia sută a capetelor despre dragoste, in *Filocalia*, vol. 2, București, 1993

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

Noiembrie - Brumar

1/14 M Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian.
2/15 M Sf. Mucenici: Achindin, Pigasie, Afonie și Elpidifor.
3/16 J Sf. Mucenici: Acheptima episcopul, Iosif preotul și Aitala diaconul.
4/17 V Cuv. Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru episcopul și Ermeu preotul.
5/18 S Sf. Mucenici Galaction și Pistimia; Sf. Mucenici: Timotei, Teofil și Teotim.
6/19 D Sf. Pavel Mărturisorul, Patriarhul Constantinopolului; Cuv. Luca.
7/20 L Sfinții 33 Mucenici din Melitena; Cuv. Lazar.
8/21 M †) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.
9/22 M Sf. Mucenici: Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostat; Sf. Mucenici Onisifor și Porfirie.
10/23 J Sf. Apostoli: Rodion, Olimp, Erast și Sosipatru; Sf. Mc. Orest.
11/24 V Sf. Mucenici: Mina, Victor și Vichentie; Sf. Mc. Stefanida; Cuv. Teodor Studitul.
12/25 S Sf. Ioan cel Milostiv, Patriarhul Alexandriei; Cuv. Nil Pustnicul.
13/26 D † Sf. Ioan Gura de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului, Cuv. Mc. Damaschin.
14/27 L † Sf. Apostol Filip; Sf. Grigorie Palama. (Lăsatul secolului pentru Postul Crăciunului).
15/28 M †) Sf. Cuvios Paisie de la Neamț; Sf. Mucenici și Mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv. (Începutul Postului Crăciunului).
16/29 M Sf. Apostol și Evanghelist Matei.
17/30 J Sf. Grigorie Taumatargul, Episcopul Neocezareei; Cuv. Lazar Zugarul și Zaharia.
18/1 V Sf. Mare Mucenic Platon; Sf. Mc. Romano și Zahei.
19/2 S Sf. Prooroc Avdie; Sf. Sfinții Mucenic Varlaam.
20/3 D † Înainteprăznuirea Intrării în Biserică a Maicii Domnului; †) Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Mucenic Dasie; Sf. Ierarh Proclu.
21/4 L (†) Intrarea în Biserică a Maicii Domnului.
22/5 M Sf. Apostoli: Filimon, Arhip și Onisim; Sf. Muceniță Cecilia.
23/6 M †) Cuviosul Antonie de la Iezeru-Vâlcea; Sf. Ierarh Amfilohie.
24/7 J Sf. Sfinții Mucenic Clement, Episcopul Romei și Petru, Episcopul Alexandriei.
25/8 V Sf. Mare Muceniță Ecaterina; Sf. Mare Mucenic Mercurie. Odovania Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului.
26/9 S Cuvioșii: Alipie Stălpnicul, Nicon și Stelian Paflagonul.
27/10 D Sf. Mare Mucenic Iacob Persul; Cuvioșii: Natanail și Pinufrie.
28/11 L Sf. Cuv. Mucenic Ștefan cel Nou; Sf. Mucenic Irinarh.
29/12 M Sf. Mucenici: Paramon, Filumen și Valerin.
30/13 M †) Sf. Apostol Andrei cel Întâi chemat - ocrotitorul României; Sf. Frumentie, Episcopul Indiei.

POMENIREA SOBORULUI MAI-MARILOR ARHISTRATEGI (ARHANGHELI) MIHAIL ȘI GAVRIIL

8/21 Noiembrie

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Soborului mai-marilor Arhistrategi (arhangheli) Mihail și Gavriil (și Rafail), și al tuturor cereștilor puteri celor fără de trup.

La adunarea celor 9 cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Începătoriile, Puterile, Arhangheli și Îngerii.

Mihail, preînucuiișatul mai-marele peste cetele puterilor celor fără de trup, și în Legea Veche și în cea Nouă a arătat ce este harul Evangheliei, și arată multe faceri de bine neamului omenesc. Ca de vreme ce pizmașul și luptătorul mântuirii noastre, înălțându-se s-a mândrit împotriva Ziditorului său și a zis: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor" și laudându-se ca "voi fi asemenea cu Cel înalt", a căzut din cinstea de arhanghel, precum grăiește Domnul ("Văzut-am, zice, pe satana, ca fulgerul din cer căzând"). Asemenea cu el și ceata ce era sub el, înălțându-se, a căzut. Acest de-a-pururea laudat, păzind ca o slugă credincioasă credința către Stăpânul și arătând multa nevoiță spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare peste cetele înțelegătoare. Ca văzând că a căzut vicleanul, a strâns cetele îngerești și a zis: "Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pe Domnul tuturor", ca și cum ar fi zis: Să luam aminte noi cei ce suntem zidiți ce au pățimit cei ce erau cu noi, care până acum au fost lumină, și acum s-au făcut întunerice.

Pentru aceasta o adunare ca aceasta s-a numit Soborul îngerilor, adică luarea aminte și înțelegere și unire. Acesta

dar, marele folositor și de bine-făcător mântuirii noastre, înmulțind și întinzând spre mulți multe faceri de bine mântuirii, s-a arătat la mulți văzându-se. Că s-a arătat lui Avraam și lui Lot la pustiirea și pierderea Sodomei. Arătându-s-a lui Iacov când fugea de fratele său. Mers-a înaintea taberei fiilor lui Israel, când se izbăveau și au scăpat de robia și de chinul egiptenilor. Arătat s-a lui Valaam, când mergea să blesteme pe Israel. Și către Iosua al lui Navi a zis, când l-a întrebat: "Eu, Arhistrategul puterilor Domnului, acum am venit". Acesta a cufundat de tot și râurile ce se revărsaseră de păgâni asupra aghesmei și a locașului de închinare. Se află și altele multe ce se spun despre el în Sfânta Scriptură. Pentru aceasta și noi, având pe acesta ajutor și păzitor vieții noastre, prăznuim astăzi preacinstul lui praznic. Împună cu Sfântul Arhanghel Mihail, prăznuim astăzi și pe prea frumosul și prea veselitorul Arhanghel Gavriil. Pentru că și acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în Legea Veche, cât și în cea Nouă. Căci în prorocia lui Daniil se pomenește însuși numele lui, când tâlcuiește Daniil visul ce a văzut pentru împărații mezilor și ai persilor și ai elinilor: "Gavriile, zice, fă-l pe acela (adică pe Daniil) să înțeleagă vedenia" (Daniil. 8, 16). Și iarăși același Gavriil a arătat aceluiși Daniil ca după șaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci și șapte de ani, are să vina Hristos. "Și iată, zice Gavriil, bărbatul pe care l-am fost văzut la începutul vedeniei zburând, s-a atins de mine ca în ceasul jertfei de seară. Și m-a făcut să înțeleg și celelalte" (Daniil 9, 21). Acesta este cel care a binevestit femeii lui Manoie că are să nască pe Samson. Acesta este cel care a binevestit lui Ioachim și Annei ca au să nască pe Doamna și Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.

Iar în Legea Nouă, acesta a binevestit lui Zaharia, stând de-a dreapta altarului tămâierii, că va naște pe marele Ioan Înaintemergătorul. Acesta a hrănit și pe pururea Fecioara Maria doisprezece ani înăuntru în Sfintele Sfințelor cu hrana cerească. Acesta însuși, și cine se îndoiește? a binevestit Născătoarei de Dumnezeu că va naște de la Duhul Sfânt pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta s-a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulți, și i-a zis să nu se teamă, ci să ia pe Mariam, femeia sa, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt. Acesta s-a arătat și păstorilor și le-a binevestit, că S-a născut Hristos Mântuitorul lumii. Acesta și în vis a zis lui Iosif să ia pruncul și pe Mama lui și să fugă în Egipt. Și iarăși acesta însuși i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israel. Mulți însă din sfinții învățători și din scriitorii de cântări socotesc că dumnezeiescul Gavriil a fost și îngerul cel îmbrăcat în vesmânt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe ușa mormântului lui Iisus, Datatorului de viață, și a șezut deasupra ei. Și el a fost cel care a binevestit mironosișilor învierea Domnului. și ca să spunem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârșit.

Pentru aceasta și Biserica lui Hristos îl prăznuiește pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, și cheamă harul și ajutorul lui, rugându-i ca prin ajutorul și rugăciunile lor, și în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, și în cel ce va să fie să ne învrednicim de bucuria cerească și de împărăție. Amin.

POMENIREA CELUI DINTRE SFINȚI, PĂRINTELE NOSTRU IOAN GURA DE AUR (HRISOSTOMUL), ARHIEPISCOPUL CONSTANTINOPOLULUI

13/26 Noiembrie

În această lună, în ziua a treisprezecea, pomenirea celui dintre sfinți, Părintele nostru Ioan Gură de Aur (Hrisostomul), arhiepiscopul Constantinopolului.

Acest mare și vestit luminător dascăl al lumii a fost din marea cetate Antiohia, din părinți credincioși ortodocși amândoi; tatăl lui era Secund stratilatul și mama sa Antuza. Chiar de la începutul vieții sale, a avut mare dragoste pentru știința cuvintelor și cu nevoița ce pusese la învățătură și cu ascuțirea firii ce avea, a învățat toată învățătura elinească, făcându-se ucenic lui Libanie și Andragatie, sofiștilor din Antiohia, iar după aceea al celor ce se aflau în Atena. Și deprinzând toată înțelepciunea elinească și creștineștile Scripturi, la a căror săvârșire a cunoștinței ajungând și împodobindu-și viața cu curăție a fost înălțat la rânduiala de cleric de Sfântul Meletie, patriarhul Antiohiei, iar de Flavian a fost făcut diacon și preot. A alcătuit foarte multe cuvinte de învățătură sfătuitoare pentru pocăință și pentru buna podoabă a obiceiurilor omenești, tâlcuind toată dumnezeiasca Scriptură. Deci întâmplându-se a părăsi viața aceasta Nectarie patriarhul Constantinopolului, a fost chemat Ioan de la Antiohia, cu votul episcopilor și cu porunca împăratului Arcadie, și a fost făcut patriarh al Constantinopolului, primind canonicește hirotonia. Deci mai mult a sporit întru nevoița tâlcuirii dumnezeieștilor Scripturi și la dascălia întrebărilor, prin care pe mulți a atras la cunoștința dumnezeiască și la pocăință. Și atâta s-a dat

spre nevoiță și răbdare, încât mâncarea lui era numai puțină zeamă de orz; și dormea puțin, însă nu pe pat, ci stând și ținându-se de niște funii. Iar de se muia vreodată de somn, atunci ședea; așa încât în prisosirea iubirii de oameni, a fost pildă și altora mulți. Pentru aceasta și în cuvintele sale învăța pe creștini ca să se dea cu totul spre această faptă bună și să se lase de lacomie. Pentru care s-a și certat întâi cu Eudoxia împărăteasa, care s-a și făcut vrăjmașă, că aceea luase cu răpire o vie a unei văduve sărace ce se numea Calitropia, care striga cerând ce era al ei. Iar sfântul sfătuia pe împărăteasă să nu țină lucrul străin în silă. Nevrând să-i asculte cuvintele, sfântul o muștra, și cu pilda Izabelei o vădea.

Iar ea s-a făcut cu totul fiara ținând cu tărie via. Și a fost sfântul alungat din scaun întâi de dansa și în al doilea rând prin mijlocul episcopilor, care se purtau mai mult silnicește decât creștinește. După aceea s-a întors iarăși la scaunul său. În cele din urmă, sfântul a fost izgonit la Cucuzo al Armeniei și, petrecând multe scârbe, și-a dat cinstitul său suflet lui Dumnezeu.

Precum se vede la istoria lui, după scoaterea lui din scaun și după izgonire, cei ce fuseseră îndemnători spre aceasta, căzând în multe feluri de boli, rea moarte au luat. Pătîmind aceasta întâi Eudoxia, căci a fost ea întâi întru fărădelege și a fost pricina pierzării episcopilor. Și zic că după moartea ei, spre semnul strămbătății ce a făcut Hrisostomului, mormântul în care era îngropată a tremurat treizeci și doi de ani. Iar dacă s-au adus sfintele moaște ale Hrisostomului și s-au pus acolo unde și acum se află, a încetat acel cutremur.

ORTODOXIE ÎNTRE CREDINȚĂ ȘI SMINTEALĂ

Pe data de 15 noiembrie în sala de conferințe a Uniunii Jurnaliștilor din Moldova, câteva organizații obștești (ICHTHYS și AECO) au organizat o conferință de presă cu tematica „Aspectul apocaliptic al Bisericii: Ortodoxia între credință și sminteală”.

Conferința a fost ca un răsnet al evenimentelor derulate în episcopia de Ungheni și Nisporeni și campania desfășurată de dușmanii creștinismului care răspândesc foi volante cu anunțuri despre sfârșitul „religiei false”, după cum numesc ei creștinismul.

În ultimul timp tot mai mult și mai mult se aude despre diversele conflicte din Biserică, creându-se impresia că clerul anticipează apocalipsa și lupta pentru propriile interese. Oamenii vor să vadă în preot și episcop un etalon al perfecțiunii aici pe pământ, un suflet ne robit pământului, lumescului, adică un adevărat cetățean al cerului. Însă se cade a nu uita că clericii sunt oameni ca și noi toți; cu gândire ambiguă, comportamente surprinzătoare.

Cu toate acestea de cele mai multe ori nu le putem justifica degradarea, decât smintindu-ne cel mai ușor. Aici, nici preotul, nici vecinul, soția sau oricine altcineva, oricât ne-ar sminti, nu ne feresc de responsabilitatea personală în fața Celui Prea Înalt.

Nu trebuie să confundăm credința cu persoana, și nu este corect să-i etichetăm pe toți preoții în fel.

Sergiu Jelihovschi, student, a ținut să menționeze că „sminteli au mai fost în Biserică, însă Ea a știut să iasă cu cinste din acestea. Să nu uităm că Capul Bisericii nu este clerul ci Hristos, iar credința se păstrează prin popor”.

La rândul său G. Valuța a precizat că țelul conferinței nu este de a judeca, sau critica o parte sau alta a celor implicați în conflict, ci de a atenționa opinia publică că de cele ce se întâmplă în Biserică suntem responsabili toți, cei care am fost botezați ca creștini. Plinătatea Bisericii nu se reduce doar la ierarhi și preoți, că și creștinii de rând sunt parte componentă a Bisericii.

Participanții la conferință au pus mai multe întrebări, printre care și aceasta: Cum credeți că s-ar putea rezolva conflictul în cauză.

Răspunsul a fost următorul:

Am propune două variante: Prima – să se abandoneze această episcopie de către persoanele care sunt percepute vulnerabil, față de care au antipatie preoții locului. Cu alte cuvinte, PS Petru să meargă în altă parte. Altă variantă ar fi că chiar dacă rămâne acolo PS Petru, să se pună întrebarea unității și păcii în Biserică, pentru că mai sunt încă 18 sau 17 biserici și să nu se procedeze cu metodele KGB-iste.

Cei care s-au făcut vinovați de situația de conflict creată, să fie aduși în fața judecății argumentate.

Este necesar de asigurat și garantat cu orice preț pacea și unitatea Bisericii.

Pentru evitarea viitoarelor conflicte, posibile și din alte motive, este necesară implicarea tuturor părților participante în viața Bisericii.
Cor. CO.

ARATĂ CĂ EȘTI UN BUN CREȘTIN

Satul Cocieri din raionul Dubăsari este situat pe malul stâng al râului Nistru. Localitatea a avut două lăcașe sfinte, dar care au fost distruse pe vremea prigoanelor sovietice, oamenii fiind nevoiți să treacă Nistrul, în satele învecinate, pentru a merge la biserică. În anul 1990 locuitorii din Cocieri au ridicat temelii unei biserici cu numele „Minunea Arhanghelului Mihail”. Conflictul armat, însă, din 1992 a făcut ca lucrările de construcție a sfântului lăcaș să fie stopate. Situația politică precară din stânga Nistrului, sărăcia condiționată de regimul separatist, dar și posibilitățile financiare limitate ale oamenilor de bună credință din sat nu permit finalizarea lucrărilor de construcție a bisericii. Invocând memoria sătenilor căzuți în războiul pentru integritatea Republicii Moldova, părintele Iulian, parohul bisericii, comitetul bisericesc și primăria din satul Cocieri apelează la oamenii de bună credință din toată Republica Moldova, rugându-i să doneze bani care să fie folosiți la finalizarea construcției sfântului lăcaș „Minunea Arhanghelului Mihail”.

Rechizitele bancare:

Parohia „Minunea Arhanghelului Mihail”

Cont de decontare 225 161 001 8213

BC „Moldova-Agroindbanc” S. A., filiala Cocieri

Cod bancar AGRNMD2X738

Telefon de contact: 0 248 / 52 2 36 (părintele Iulian)

Dumnezeu să vă ajute și să vă țină în paza Lui!

SFINȚIREA BISERICII „SF. MARE MUCENIC DIMITRIE” DIN ANENII NOI

De hramul orașului Anenii Noi a avut loc sfințirea locașului de rugăciune din localitate.

Pe parcursul a 275 de ani Anenii Noi nu au avut biserică ortodoxă. Creștinii mergeau prin satele vecine ca să primească Sf. Taine. În anul 1991 a fost creat Consiliul bisericesc, pentru a acumula mijloacele necesare construcției bisericii. Oamenii reacționau și donau bani cu un fel de recunoștință. Peste puțin timp în casa grupului de inițiativă, s-a adunat o sumă solidă de bani, care a permis să fie începută construcția lăcașului sfânt. Între timp primăria orașelului (primar A. Gorodinschi) s-a inclus și ea în această muncă. Arhitectul P. Adamciuc a elaborat schițele de proiect ale obiectivului (pentru lucru a cerut 13 mii de ruble), iar conducătorii lui căutau un antreprenor, pe care l-au găsit tocmai în... Comrat. Aceasta era o cooperativă de construcție în fruntea căreia era F. Monastîrlă. Cu dânsul primăria a încheiat un contract. După înregistrarea parohiei la 18 noiembrie 1991, cu mare greu a fost repartizat terenul pentru construcție. Schițele de proiect încă nu erau gata, iar „meșterii” sosiți din sudul Republicii au adus 40 de dale de beton armat, 20 de metri cubi de nisip și au început să pună fundamentul. Au făcut aceasta în grabă, fără nici un fel de dragoste sau măiestrie profesională, și au cerut banii. I-au pus în buzunar și au continuat să lucreze de mântuială. Specialiștii, care urmăreau cum se desfășoară munca, au suspendat lucrările. Imediat au dispărut și constructorii cu tot cu bani. Cu mare greu s-a reușit să-i găsească, cu ajutorul judecătorei, după un an de zile, fiind întoarse doar 130 de mii de ruble care în 1992 deja n-aveau nici o valoare. Timp îndelungat nu au putut să înceapă lucrările din nou. În capitala Republicii refuzau să aprobe proiectul, deoarece nu era fundamentat pe nici un fel de calcule. Așa clădire era foarte costisitoare și putea fi construită doar în SUA, iar pe locuitorii din Anenii Noi nu-i ținea buzunarul. Au început să se gândească la un alt proiect. Și au găsit unul mai simplu, care nu cerea cheltuieli atât de mari ca cel anterior. Dar cine se va apuca de construcție cu banii devalorizați rămași?

Nimeni! Și iată că la binecuvântarea Î.P.S. Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, la 23 iunie 1993 a fost numit (oficial

părintele Ioan Valuța, paroh al bisericii „Sf. Dumitru” din orașelul Anenii Noi.

Colectarea banilor a început din nou. Preotul împreună cu casierita E. Țîșenco a vizitat toate organizațiile și întreprinderile din centrul raional și cu milostivire îi rugau pe conducători să le ajute la edificarea bisericii. Unii au reacționat și au donat mijloace bănești, însă mulți au refuzat găsind diferite motive. Ce să-i faci, Dumnezeu e judecător și pe fiecare îl va răsplăti după faptele sale. Cu toate acestea, lucrările trebuiau începute, deși nimeni nu știa

ajuta la ceea ce și-a propus, desinestător a depus toate eforturile pentru ca înălțarea bisericii să nu se oprească. Căci, „într-adevăr, avem nevoie de un lăcaș sfânt, care să ne adune pe toți creștinii într-o unire de spirit către Dumnezeu. E nevoie de unitate, de toleranță, de pace, de liniște și de un echilibru interior, fiindcă lumea noastră caută o ieșire din haosul plin de imoralitate, boli, războaie și criminalitate” spunea părintele. O ieșire din această decadentă este biserica. În toți acești nouă ani (1993-2001), părintele a săvârșit serviciul divin în

Biserica „Sf. Mare Mucenic Dimitrie” din Anenii Noi

câte mijloace bănești vor fi necesare în total. Însuflețitorul tuturor inițiativelor a fost și este părintele Ioan Valuța. Din experiența renovării a două biserici din Ucraina, s-a dat cu jertfire de sine acestei cauze. D-lui găsea și bani, și materiale de construcție, și muncitori. Locuitorii orașelului au observat că d-lui nu se ferea de orice lucru, ajuta la încărcarea și descărcarea cotileților. Ba chiar și rolul de șef de șantier l-a îndeplinit. Astfel peste puțin timp clădirea a început să capete contururile sale.

„În faptul, că a început lucrul, nu-i atât meritul meu”, spune părintele Ioan. Mai întâi de toate, trebuie să le mulțumim celor, care au ajutat, îndeosebi ne-a bucurat conducătorul întreprinderii „Anina” d-ul Mihail Cabaniuc. În timpul întâlnirii cu mine, d-lui mi-a spus: „Părinte, să dea Dumnezeu totul să fie bine, căci eu voi ajuta cu ce voi putea, deoarece omul care se stimează pe sine vrea să lase o urmă bună pe acest pământ! Acesta e motivul”. Peste un timp, din motivele diferitor circumstanțe economice, părintele văzând că nimeni nu mai poate

casa de lângă biserică. Din pronia lui Dumnezeu, după un timp, părintele Ioan găsește totuși și alți ctitorii ca: Ursu Petru, Mălai Grigorie, Cîrlan Vladimir, Pancenco Nina, Nicolae Meleca, Cheibaș Mihail și în special Nesbît Antonina dimpreună cu familia sa și alții, cu care încetul cu încetul către anul 2001, părintele reușește să finiseze construcția edificiului, trecând cu slujirea în biserică. Tot atunci a avut loc și sfințirea mică a bisericii de un sobor de preoți în frunte cu protopopul Robu Nicolae, fratele P. Valuța și duhovnicul N. Pinzari.

Către anul 2006 părintele Ioan, reușește să finiseze întregul aspect estetic interior, exterior, ograda și celelalte componente. Pe data de 8 noiembrie 2006 de ziua hramului are loc sfințirea mare a bisericii de către Î.P.S. Vladimir alături de onorații invitați ca dl Valerian Cristea, viceprim-ministru, dl V. Țivircun, Ministrului Educației și Tineretului, parlamentari, dl V. Ursu, primar general interimar al Chișinăului și alți oaspeți de onoare.

G. Valuța

CONGRES INTERNAȚIONAL DE TEOLOGIE DEDICAT SF. IOAN GURA DE AUR

Sub înaltul patronaj al PF Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în perioada 12-14 noiembrie 2006, la Palatul Patriarhiei, s-a desfășurat un congres internațional de teologie dedicat Sfântului Ioan Gura de Aur. Congresul, cu titlul "Sfântul Ioan Gura de Aur - Exeget al Sfințelor Scripturi. Exeget al iubirii dumnezeiești", este organizat de către Facultatea de Teologie Ortodoxă „Patriarhul Justinian” din București, cu sprijinul Patriarhiei Române și al Secretariatului de Stat pentru Culte. În deschiderea evenimentului, PF Părinte Patriarh Teoctist, înconjurat de ierarhii și părinții prezenți la eveniment, a oficiat slujba Sfintei Liturghii la Catedrala patriarhală. Participanții la congres au avut la dispoziție trei zile, începând cu ziua

de duminică. La congres au participat aproximativ 20 de ierarhi și profesori, provenind majoritatea din țări ortodoxe. Tema congresului este „Sf. Ioan Gura de Aur - Exeget al Sfințelor Scripturi. Exeget al iubirii dumnezeiești”, iar cea mai mare parte dintre intervenții au fost axate pe opera exegetică și hermeneutică a Sf. Ioan Gura de Aur, dar au fost și intervenții privind și viața și activitatea Sf. Ioan Gura de Aur.

Prima sesiune a congresului a avut loc duminică, între orele 16.30-19.00, în aula Palatului Patriarhiei. Acest eveniment deschide de fapt seria de manifestări, care vor marca pe parcursul anului viitor împlinirea a 1600 de ani de la trecerea la Domnul a Sf. Ioan Gura de Aur, unul dintre cei mai mari teologi ai

creștinătății. Începe de fapt un an pe care am dori să-l consacram memoriei acestui mare teolog al Bisericii noastre, pentru că începând cu 13/26 noiembrie, care este și ziua de pomenire a sfântului, și până pe 13 noiembrie 2007, am dori să fie un an în care, prin studii speciale, prin programe speciale, să ținem aproape personalitatea și opera Sf. Ioan Gura de Aur. De altfel, 1600 de ani de la trecerea la cele veșnice se împlinesc în anul 2007, anul de trecere la cele veșnice fiind 407. Cu vrerea lui Dumnezeu Bucureștiul este cel care deschide pe plan panortodox o serie întreagă de manifestări, manifestări care vor fi foarte multe și foarte bogate, ele desfășurându-se în Grecia, dar și Patriarhia Ecumenică va organiza astfel de manifestări.

MESAJUL PATRIARHULUI ECUMENIC CU PRILEJUL CONGRESULUI DEDICAT SFÂNTULUI IOAN GURA DE AUR

Prea Fericirea Voastră,

Acest congres teologic internațional pe care îl organizați cu binecuvântarea și cu suportul Prea Fericirii Voastre, în cinstea Sfântului Ioan Gura de Aur, arhiepiscop al Constantinopolului, arată cu prisosință iubirea, grija și strădania Prea Fericirii Voastre neîncetate pentru binecredinciosul popor român.

Pe bună dreptate, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în zilele următoare, va cinsti în persoana Prea Fericirii Voastre patriarhatul roditor al Prea Fericirii Voastre. Harul Domnului nostru Iisus Hristos v-a învrednicit pe Prea Fericirea Voastră să fiți Patriarhul în timpul căruia România va intra în Uniunea Europeană, începând cu 1 ianuarie 2007. Biserica Ortodoxă a României va sluji poporul român, în continuare, pentru noua realitate pe care o constituie Uniunea Europeană, într-o Europă a popoarelor numeroase și diverse, a religiilor numeroase și diverse, în care noi, ortodocșii, într-o Europă creștină suntem chemați să păstrăm în continuare testamentul nostru spiritual, tradiția noastră culturală și să dăm zilnic mărturia iubirii pentru Hristos, pacea Bisericilor noastre, înțelegerea credinței noastre, co-existența noastră pașnică cu aproapele nostru, într-o Europă unită, într-o patrie mare a noastră, a tuturor.

Prea Fericite Părinte Patriarh Teoctist al Bisericii Ortodoxe Române, Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate și lungime de zile, pentru ca să continuați lucrarea roditoare și frumoasă a Prea Fericirii Voastre, pentru progresul duhovnicesc al Bisericii României și pentru binele poporului român.

*Bartolomeu,
Arhiepiscop al Constantinopolului, Noua
Romă, și Patriarh Ecumenic*

282 DE ANI DE LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR BISERICII STAVROPOLEOS DIN BUCUREȘTI

Pe data de 30 octombrie 2006, se împlinesc 282 de ani de la încheierea construcției Bisericii Stavropoleos din București, unul dintre cele mai importante monumente de arhitectură din perioada fanariotă. Biserica Stavropoleos a fost construită în anul 1724, în timpul celei de-a doua domnii în Țara Românească a lui Nicolae Mavrocordat

(1719-1730) de către arhimandritul Ioanichie. Din construcția inițială a incintei mănăstirii și hanului s-a păstrat numai biserica, cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Sfântul Atanasie cel Mare, una dintre cele mai reprezentative ctitorii în stil brâncovenesc. Celelalte clădiri sunt în prezent rezultatul unui vast proiect de restaurare și construcție început în 1897 de către binecunoscutul arhitect Ion Mincu. De-a lungul timpului, biserica a avut de suferit din pricina cutremurelor, în urma cărora turla a căzut, fiind refăcută, ca și pictura interioară, la începutul secolului al XX-lea. Ultima restaurare s-a finalizat la 1 iulie 2004, prin lucrarea de restaurare a curții și anexelor. Biserica Stavropoleos face parte din categoria bisericilor de han. La acest sfânt lăcaș se restaurează cărți vechi, veșminte și icoane, se brodează, se traduc cărți, se lucrează pentru editarea muzicii vechi, informatizarea bibliotecii etc.

81 DE ANI DE LA INTRONIZAREA PRIMULUI PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, MIRON CRISTEA

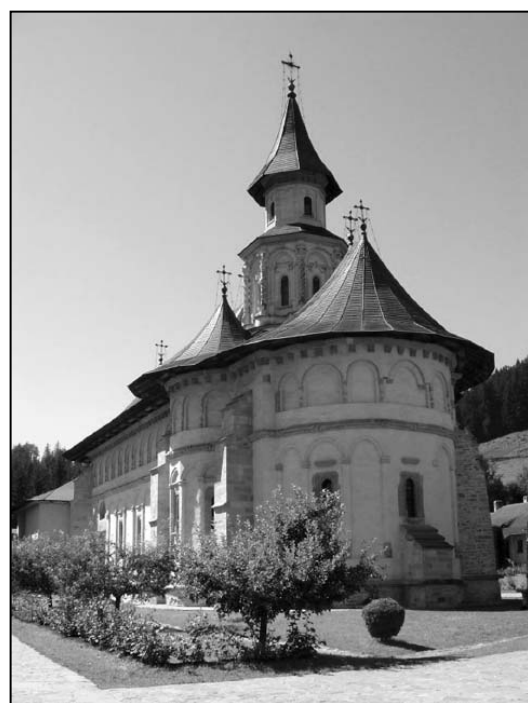

Numit patriarh în luna februarie 1925, Miron Cristea a fost instalat la 1 noiembrie în același an. Fost regent și prim-ministru al României între 1938-1939 și membru al Academiei Române, Miron Cristea s-a născut la data de 18 iulie 1868, în localitatea Toplița, județul Harghita. A urmat cursurile Institutului Teologic-Pedagogic din Sibiu și a absolvit Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din Budapesta. A intrat în monahism la Mănăstirea Hodos-Bodrog, ajungând în scurt timp ieromonah și apoi protosinghel. A fost secretar și consilier eparhial la Sibiu. De aici a plecat la Caransebeș, în calitate de episcop, până în anul 1919. La Sibiu a avut un rol important în zidirea Catedralei mitropolitane, care tocmai în anul acesta și-a sărbătorit 100 de ani de existență, iar la Caransebeș a avut grija duhovnicească a credincioșilor bănățeni, inclusiv a celor din Banatul

sărbesc de astăzi. În anul 1918 s-a implicat în evenimentele majore care s-au petrecut atunci în viața românilor transilvăneni și bănățeni. În 1919 și la începutul lui 1920, a fost ales mitropolit primat la București, iar în anul 1925, în februarie, Sfântul Sinod a luat în discuție problema ridicării Bisericii noastre la demnitatea de Patriarhie. Această propunere a fost luată apoi și în discuția corpurilor legiuitoare, și a fost aprobată de Regele Ferdinand. În această situație, mitropolitul primat Miron Cristea devine primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, înscăunat fiind la 1/14 noiembrie 1925, în urmă cu 81 de ani. În calitate de patriarh a procedat la reorganizarea Bisericii printr-un statut de organizare și funcționare a ei, s-a interesat de o serie de probleme editoriale, tipărindu-se mai multe cărți în tipografia Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, iar la sugestia lui s-a făcut o traducere a Bibliei, care a și fost tipărită în 1936 de către preoții profesorii Vasile Radu și Gala Galaction. Pe plan național-politic a făcut parte din așa-numita Regență a României, formată din trei persoane, care s-a constituit după moartea Regelui Ferdinand și până în vara anului 1930, când a fost adus pe tronul țării Carol al II-lea. Mai târziu, în 1938-1939, a avut și o altă misiune importantă, și anume a fost prim-ministru al României. Pe plan extern, mai corect pe plan ecumenic, a avut o serie de contacte cu reprezentanți ai altor Biserici Ortodoxe, el reprezentând un simbol al unității și al demnității românești, din moment ce el ca ardelean, și apoi ca episcop de Caransebeș, a ajuns cărmuitorul întregii Biserici Ortodoxe din România întregită. Patriarhul Miron Cristea a trecut la cele veșnice în data de 6 martie 1939, la Cannes, în Franța, fiind înmormântat în Catedrala patriarhală din București.

509 ANI DE LA SFINȚIREA BISERICII „ÎNĂLȚAREA DOMNULUI” DE LA MĂNĂSTIREA NEAMȚ

Pe data de 14 noiembrie 2006, se împlinesc 509 ani de la sfințirea Bisericii „Înălțarea Domnului” de la Mănăstirea Neamț, monument care încununează stilul arhitectural moldovenesc. Mănăstirea Neamț a fost ctitorită în secolul al XIV-a, mai întâi de Petru Mușat, apoi de Alexandru cel Bun, iar biserica mare a mănăstirii a fost ctitorită de către Sf. Ștefan cel Mare și sfințită la 14 noiembrie 1497. Mănăstirea Neamț are cea mai mare bibliotecă mănăstirească, de 18.000 de volume, cu manuscrise de o mare valoare, din secolele XIV-XIX. Totodată, această mănăstire a fost unul dintre așezămintele cu o contribuție deosebită la dezvoltarea culturii și artei românești medievale, aici funcționând școala de caligrafi și miniaturisti întemeiată de Gavriil Uric. În biserică se află

o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului donată lui Alexandru cel Bun de un membru al familiei Paleologu. Mănăstirea Neamț avea să devină centrul cel mai important de cultură și spiritualitate încă din secolul al XVI-lea, care a continuat până în perioada modernă a poporului român. În anul 1429 exista deja aici o școală de caligrafi, miniaturisti și copisti. Mai târziu, călugării din Mănăstirea Neamț au scris Cronică Moldovei în timpul domnitorului Alexandru Lăpușeanul. Opera de la Mănăstirea Neamț culminează cu cea a Sf. Paisie de la Mănăstirea Neamț care a introdus isihasmul, iar în timpul său s-au scris manuscrise care se păstrează în biblioteca mănăstirii, iar cel mai important este Filocalia.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 21

“Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede...”

ÎNVĂȚĂTURA BISERICII DESPRE DUMNEZEU SFÂNTUL DUH

Învățătura ortodoxă mărturisește că Dumnezeu Cel unul în ființă este întreit în persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cele trei persoane sunt egale și consubstanțiale, Ele deosebindu-se numai prin însușirile lor personale. Dumnezeirea Duhului Sfânt a fost negată în veacul IV de către pnevmatomahi, care au fost condamnați la Sinodul II ecumenic (381). Acest sinod a formulat învățătura despre Duhul Sfânt precum urmează: „Și întru Duhul Sfânt, Domnul de — viață — făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin proroci” (art. 8 din *Simbolul Credinței*). În timpurile de după Reformă, unitarienii (socinienii, arminienii) au contestat divinitatea Duhului Sfânt alături de raționaliști susținând că nu este persoană treimică, ci o însușire sau putere a lui Dumnezeu, care sfințește pe om, de fapt același lucru îl susțin și Martorii lui Iehova în prezent, prin afirmația lor că Duhul Sfânt este o forță activă a lui Dumnezeu.

Împotriva unor astfel de învățături greșite, Biserica cea Veche, una și nedespărțită, a mărturisit totdeauna dumnezeirea Duhului Sfânt, Care își ia ființa din veșnicie din Tatăl prin purcedere, după cum Fiul își ia ființa din veșnicie din Tatăl prin naștere. Ce este această purcedere mintea noastră nu poate înțelege, dar Sfinții Părinți au arătat că precum nașterea din veșnicie este modul prin care Fiul își ia ființa din Tatăl, tot astfel purcederea este un alt mod, deosebit de naștere, prin care Duhul Sfânt își ia ființa din veșnicie din Tatăl.

Din multiplele mărturisiri despre Duhul Sfânt găsite în Sfânta Scriptură, o deosebită importanță o au acele locuri care confirmă:

1. Învățătura Bisericii că Duhul Sfânt este a treia ipostasă a Sfintei Treimi și nu este doar o „forță activă” impersonală;

2. Că Duhul Sfânt este consubstanțial și egal cu celelalte ipostase ale Sfintei Treimi: Tatăl și cu Fiul.

DUHUL SFÂNT ESTE
A TREIA IPOSTASĂ A
SFINTEI TREIMI

Dintre mărturiile de felul întâi care spun că Duhul Sfânt este persoană sunt aduse cuvintele Domnului Iisus Hristos spuse la despărțirea de ucenici în care se spune că Duhul Sfânt „va veni

pus în inima ta lucrul acesta? N-ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu” (*Fapte 5, 3-4*).

Despre egalitatea și consubstanțialitatea Duhului Sfânt cu celelalte ipostase a Sfintei Treimi mărturisesc următoarele locuri din Sfânta Scriptură:

„Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele

și Duhul adevărului așa cum Îl numește însuși Mântuitorul în cuvântarea de despărțire adresată Apostolilor Săi: „Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine” (*Ioan 15, 26*).

E numit Mângâietorul,

El fiind desăvârșitorul și sfințitorul oamenilor și al lumii. În continuare, Duhul Sfânt e numit „vistierul bunătăților”, deoarece prin El oamenii primesc de la „Părintele luminilor” toată darea cea bună și tot darul desăvârșit: „Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele luminilor, la Care nu este schimbare sau umbră de mutare” (*Iacov 1, 17*), dar în același timp și „Dătătorul de viață”, pentru că prin El viază întreaga creatură, precum spune psalmistul: „Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului” (*Ps. 103, 31*).

Dar Duhul Sfânt, prin Care s-au făcut descoperiri prorocilor, este și puterea sfințitoare, de viață făcătoare și unificatoare în Biserică. El s-a pogorât sub forma limbilor de foc peste Apostoli în Ziua Cincizecimii, iar pogorârea Lui a manifestat în chip văzut Biserica, întemeiată de Hristos prin jertfa de pe cruce: „Drept aceea, luați aminte de voi înșivă și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstrați Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (*Fapte 20, 28*). El rămâne permanent prezent și activ în Biserică și prin El sporește și crește însuși Biserica. El este „Duhul lui Hristos” și prin El Hristos este prezent în Biserică până la sfârșitul veacurilor: „Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin” (*Matei 28, 20*). Această prezență a lui Hristos prin Duhul Sfânt în Biserică până la sfârșitul veacurilor, a făcut pe unii teologi să vorbească despre o „Cincizecime” continuă în Biserică. Sfântul Duh își realizează lucrarea sa mântuitoare și sfințitoare (sau plinitoare) în Biserică prin harul divin.

Cum are loc această lucrare ne vorbește următorul articol al Simbolului de credință.

Dr. Nicolae Fuștei

PERSOANA ȘI LUCRAREA DUHULUI SFÂNT

Mângâietorul” (*Ioan 15, 26*), îi „va învăța” „în cuvinte învățate de la Duhul Sfânt, lămurind lucruri duhovnicești oamenilor duhovnicești” (*I Cor. 2, 13*), „Acela va mărturisi despre Mine” (*Ioan 15, 26*) și îi „va judeca”. Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată. „De păcat, pentru că ei nu cred în Mine; De dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea; Și de judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat” (*Ioan 16, 8-11*).

Despre persoana Duhului Sfânt învață și Apostolul Pavel atunci când vorbește despre harul înțelepciunii, cunoașterii, credinței, tămăduirilor, minunilor, vorbirea în limbi făcând următoarea concluzie: „Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia deosebi, după cum voiește” (*I Cor. 12, 11*).

DUHUL SFÂNT ESTE
CONSUBSTANȚIAL
ȘI EGAL CU TATĂL ȘI
CU FIUL

Din a doua categorie de mărturisiri sau despre dumnezeirea Duhului Sfânt vorbesc cuvintele Sf. Apostol Pavel adresate către Anania care tăinuise adevărul preț al moșiei sale: „Anania, de ce a umplut satana inima ta, ca să minți tu Duhului Sfânt și să dosești din prețul țarinei? Oare, păstrând-o, nu-ți rămânea ție, și vândută nu era în stăpânirea ta? Pentru ce ai

Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” (*Matei 28, 19*).

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărțirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!” (*II Cor. 13, 13*).

În ambele pasaje sunt enumerate toate persoanele Sfintei Treimi printre care figurează și cea a Sfântului Duh.

Chiar Mântuitorul vorbește despre demnitatea dumnezeiască a Duhului Sfânt spunând următoarele: „Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie” (*Matei 12, 32*).

DIN VECHIME
CREȘTINII AU
CREZUT ÎN
DUMNEZEIREA
SFÂNTULUI DUH

Într-o veche rugăciune din canonul zilnic al Bisericii, adresată Duhului Sfânt: *Împărate Ceresc...* se cuprinde o adevărată teologie despre persoana și lucrarea Duhului Sfânt în Biserică și în lume. Duhul Sfânt e numit Împărate Ceresc, deoarece așa cum Mântuitorul e numit «Împăratul Cerurilor», și Duhul Sfânt e numit astfel, pe temeiul însușirilor lui comune cu celelalte două persoane ale Sfintei Treimi. Mai este numit Mângâietorul

deoarece El va lua locul Mântuitorului, Care se va înălța la cer, spre a rămâne cu Apostolii în veac. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac (*Ioan 14, 16*), de asemenea, Duhul adevărului, deoarece El va mărturisi despre dumnezeirea Fiului: „Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi Îl cunoașteți, că rămâne la voi și în voi va fi!” (*Ioan 14, 17*), „Acela va mărturisi despre Mine” (*Ioan 15, 26*), precum glăsuiește așa de frumos troparul Botezului „Și Duhul în chip de porumbel a adevărit întărirea Cuvântului”. După ce Mântuitorul Îl va trimite de la Tatăl, Acela Îi va călăuzi pe Apostoli la tot adevărul: „Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti. Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua și vă va vesti” (*Ioan 16, 13-14*). În rugăciunea amintită, atotprezența Duhului Sfânt e arătată prin cuvintele „Carele pretutindeni ești”, după care I se precizează o altă însușire personală: „și toate le ploinești” - ce înseamnă că Duhul Sfânt e trimis în lume de Mântuitorul spre a împlini lucrarea de mântuire a neamului omenesc, prin lucrarea Sa

318 ANI DE LA TERMINAREA
TIPĂRIRII
BIBLIEI DE LA BUCUREȘTI

La 10 noiembrie 2006, se împlinesc 318 ani de la terminarea tipării primei Biblii în limba română, cunoscută sub numele de Biblia de la București. Textul a fost definitivat din inițiativa lui Șerban Cantacuzino, la 1688, la începutul domniei lui Constantin Vodă Brâncoveanu.

Această Biblie, numită și Biblia lui Șerban, este cea dintâi tipărire completă a textului Sfintei Scripturi în limba română, și reprezintă o nouă treaptă în dezvoltarea limbii noastre literare, și totodată, un monument de artă grafică românească.

Din punct de vedere lingvistic, Biblia de la 1688 valorifica experiența traducerilor anterioare și consacra valoarea textului scris, ea devenind un punct de referință pentru toate traducerile textului sacru care se vor mai alcătui de aici înainte, până la 1914.

PS HRISOSTOM DE PAPHOS ESTE NOUL PRIMAT AL BISERICII ORTODOXE DIN CIPRU

PS Hrisostom de Paphos a fost numit pe data de 5 noiembrie a.c., în urma celui de-al treilea tur de alegeri, arhiepiscop al Noii Justiniana și al întregului Cipru, cu 75 de voturi pentru, față de 57 de voturi câte a primit mitropolitul de Limassol, PS Atanasie, informează *orthodoxie.com*. PS Hrisostom s-a născut la data de 10 aprilie 1941, în localitatea Tala, lângă Paphos, în Cipru. În anul

1963 a absolvit liceul din Paphos, iar pe data de 3 noiembrie a fost hirotonit diacon. Între anii 1968-1972 a studiat la Facultatea de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității din Atena, pentru ca în anul 1972 să fie hirotonit egumen al Mănăstirii „Sf. Neofit”, primind hirotonia într-o preoție de la arhiepiscopul Macarie al III-lea. În anul 1978 a fost hirotonit ca episcop de Paphos.

A FOST ALES NOUL MITROPOLIT DE KYDONIA ȘI APOKORONO

În data de 7 noiembrie a.c., Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Creta, aparținând de Patriarhia Ecumenică de Constantinopol, l-a ales în unanimitate pe arhim. Damaskinos Papagiannakis ca mitropolit de Kydonia și Apokorono, informează *orthodoxie.com*. Noul mitropolit a fost până

în momentul alegerii sale în funcția de vicar general al acestei Mitropolii, și a fost un apropiat colaborator al arhiepiscopului Irineu al Cretei. Mitropolitul Damaskinos a studiat Teologia la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Tesalonic, a devenit monah la Mănăstirea „Sf. Treime” din Apokorono și a fost

pentru mai mulți ani responsabil cu emisiunile radioului Mitropoliei de Kydonia și Apokorono. Menționăm faptul că Biserica Cretei se află sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol și este condusă de către un arhiepiscop primat care își are sediul la Heraklion.

ÎN TAILANDA, CREȘTINII SE OPUN LEGALIZĂRII AVORTULUI

Cardinalul Michai Kitbunchu, arhiepiscop de Bangkok, a declarat că este tragic și ironic ca o mamă să dorească moartea copilului ei, în loc să-l ocrotească cât mai bine cu putință.

Cardinalul a făcut această declarație după ce câteva ONG-uri au cerut legalizarea avortului în Tailanda, informează *novopress.info*. Prelatul a mai spus că doctrina creștină se opune categoric avortului din moment ce omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și a fost binecuvântat mai presus decât restul vietăților.

Viața omului este cel mai de preț dar al Providenței, un dar plin de demnitate. De asemenea, episcopul George Yod Phimphisan, președintele Conferinței Episcopilor Catolici din Tailanda, a declarat că „Biserica Catolică nu poate să aprobe avortul, oricare ar fi motivul înfăptuirii.

Prin avort se ia o viață care este darul suprem făcut de Dumnezeu omenirii. Legalizarea avortului va avea ca efect asupra cuplurilor o și mai mare lipsă de responsabilitate în viața lor”.

A XXVI-A EDIȚIE A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL DE MUZICĂ BISERICESCĂ ORTODOXĂ

În perioada 8 - 13 mai 2007 va avea loc în Polonia cea de-a XXVI-a ediție a Festivalului de muzică bisericească ortodoxă „Hajnowka”. La acest festival internațional se pot înscrie atât coruri profesionale, cât și coruri parohiale, însă repertoriul trebuie să conțină cel puțin 5 compoziții, iar ca durată nu trebuie să depășească 20 de minute. Performanțele participanților vor fi evaluate de către un juriu internațional prezidat de către prof. Romuald Twardowsky, pe baza următoarelor criterii: repertoriu, interpretare, dirijare, impresie artistică.

SONDAJ CU PRIVIRE LA RELIGIE, ÎN RUSIA

Facultatea de Sociologie din cadrul Universității de Stat din Moscova a efectuat recent un sondaj despre religia populației, informează *rian.ru*. Potrivit acestui sondaj, 83% din populația activă rusă se declară a fi creștină, 50% din aceasta se declară a fi ortodoxă, iar 90% dintre locuitorii Moscovei sunt creștini. Cu toate acestea, doar 14% dintre ei au fost în măsură să răspundă corect la anumite întrebări despre învățătura creștină. Realizatorii sondajului au scos la iveală faptul că doar 23% dintre creștini consideră slujbele religioase importante, în timp ce 69% dintre aceștia nu frecventează serviciile religioase și nici nu merg la biserică. De asemenea, principalele valori menționate de către majoritatea celor intervievați au fost: familia, sănătatea și prietenii. Sondajul a fost realizat pe un eșantion de 6864 de persoane din 248 de localități, reprezentând populația activă din toate regiunile mari ale Rusiei.

PRIMA BISERICĂ ORTODOXĂ DIN REGIUNEA DUBAI

Credincioșii ortodocși din Dubai speră că în curând vor putea fi inițiate lucrările de zidire a unei biserici. Membrii comunității Bisericii Ortodoxe Grecești din Emiratele Arabe Unite afirmă că noul lăcaș va fi primul de acest fel din regiune. Președintele acestei comunități creștine, John Theodory, a spus că întreaga comunitate este încântată că lucrările vor începe în scurt timp: „Este un gest frumos din partea Guvernului din Dubai”, a afirmat el. Biserica ortodoxă va fi construită pe un teren de aproximativ 1.800 de metri pătrați,

din Jebel Ali, teren donat de către șeful Mohammad Bin Rashid Al Maktoum, vice-președinte și prim ministru al Emiratelor Arabe Unite.

John Theodory a mai afirmat că municipalitatea din Dubai a aprobat proiectul și a acordat autorizația pentru începerea construcției. Menționăm faptul că în Orientul Mijlociu mai există o biserică ortodoxă în Irak, iar o clădire închiriată din Kuweit este folosită ca lăcaș de rugăciune pentru comunitatea ortodoxă greacă.

PAPA BENEDICT AL XVI-LEA ȘI PATRIARHUL ALEKSEI AL II-LEA, AȘTEPTAȚI LA SIBIU

Ministerul Culturii și Cultelor a trimis invitații oficiale la Vatican, papei Benedict al XVI-lea, și la Moscova, patriarhului Aleksei al II-lea al Moscovei și al întregii Rusii, pentru ca aceștia să fie prezenți, în 2007, la Sibiu. În acest sens, ei vor fi prezenți la lucrările celei de a III-a Adunări Ecumenice

Europene, întrunire la care este estimată participarea a circa 3000 de fețe bisericești de cel mai înalt rang din toată lumea.

Dacă va accepta invitația, papa Benedict al XVI-lea ar putea fi prezent la Sibiu, în data de 8 septembrie 2007, la pelerinajul Luminii de la sfârșitul lucrărilor adunării ecumenice. Se speră că

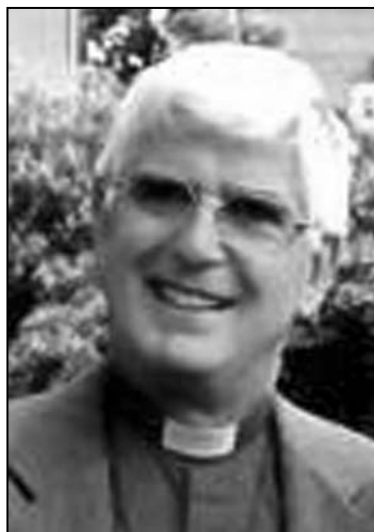
în timpul evenimentelor prilejuite de programul „Sibiu - Capitala Culturală a Europei”, municipiul Sibiu să fie vizitat în 2007 de către numeroși oficiali străini. Pe lista celor care ar putea ajunge la Sibiu figurează cel puțin zece șefi de stat, reprezentanți ai guvernelor europene și numeroși oficiali din cadrul UE.

DOUĂ NOI EPISCOPII ORTODOXE ÎN AFRICA

În Africa au fost înființate recent două noi episcopii ortodoxe, și anume: Episcopia de Mozambic, ce va fi condusă de către PS Theodoros Dimitriu, și Episcopia de Kolwezi (Republica Democrată Congo), ce va fi condusă de către PS Meletinos, fost arhimandrit la Mănăstirea Grigoriu, din Sfântul Munte Athos, informează *newsportal.rmn.gr*.

Decizia înființării a încă două noi episcopii ortodoxe a fost luată de către Sfântul Sinod al Patriarhiei Alexandriei, în sesiunea sa de lucru din data de 1 noiembrie 2006.

BISERICA ANGLICANĂ REDISCUTĂ DREPTUL LA VIAȚĂ

Liderii Bisericii Anglicane sunt de părere că în anumite cazuri ar fi mai bine ca viața copiilor născuți foarte bolnavi să fie întreruptă în situații excepționale, decât să fie prelungită artificial, informează ziarul „The Observer”. Printre argumentele lor se număra suferința, precum și costurile ridicate pe care le implică tratamentul medical în aceste cazuri. Episcopul britanic Tom Butler, vicepreședinte în cadrul Consiliului pentru Afaceri Publice al Bisericii Anglicane, spune că „în anumite circumstanțe este mai dreaptă opțiunea doctorilor de a refuza tratamentul știind că, posibil, probabil sau chiar sigur acesta va duce la moarte”.

În demersul ei, Biserica se sprijină pe costurile uriașe suportate de către Serviciul Național Medical prin ținerea în viață și supravegherea medicală permanentă a copiilor născuți prematur, cu handicap, la care se adaugă și povara suferință de părinți.

Clericii asigură că vor sprijini întreruperea tratamentului doar în situații rare, după ce au fost epuizate toate celelalte posibilități.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anulul 2007

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1100
Comanda: 1844